

Відповідно до ст. 6 Закону «Про відпустки» від 15.11.1996 № 504/96-ВР **щорічна основна відпустка надається працівникам тривалістю не менш як 24 календарних дні за відпрацьований робочий рік, який відлічується з дня укладення трудового договору.**

Пунктом 1 постанови ВРУ від 15.11.96 № 505/96-ВР встановлено, що зазначений закон введено в дію з 1 січня 1997 року, а статті 7, 8 і частину першу статті 10 – з 1 січня 1998 року.

У пункті 2 постанови зазначено, що **відпустки раніше встановленої загальної тривалості зберігаються за працівниками, які користувалися відпусткою більшої загальної тривалості**, ніж визначена відповідно до законів та інших нормативно-правових актів України, на весь час їх роботи на цьому підприємстві, в установі, організації на посадах, професіях, роботах, що давало їм право на цю відпустку, та за наявності умов, за якими вона надавалася.

Відповідно до постанови Ради Міністрів СРСР від 21.04.1949 № 1577 «Про відпустки працівникам науково-дослідних, навчальних та культурно-просвітницьких установ», що діяла до прийняття Закону України «Про відпустки» № 504/96-ВР, бібліотекарям навчальних закладів відпустка надавалася тривалістю 24 робочих дні.

Оскільки з прийняттям закону «Про відпустки» всі види відпусток надаються в

календарних, а не в робочих днях, бібліотекарям ЗЗСО та інших освітніх закладів, які були прийняті на роботу до введення в дію закону «Про відпустки», тобто до 1 січня 1997 року, щорічна відпустка, з урахуванням перерахування з робочих у календарні дні, має надаватися тривалістю 28 календарних днів.

Відповідно до статті 8 Закону № 504-ВР та Орієнтовного переліку посад працівників з ненормованим робочим днем, яким може надаватися додаткова відпустка, що є додатком № 1 до Галузевої угоди між Міністерством освіти і науки України та Профспілками працівників освіти і науки

України на 2021-2025 роки, бібліотекарям закладів освіти може надаватися відпустка за ненормований робочий день тривалістю до 7 календарних днів (включно)

. Конкретна тривалість щорічної додаткової відпустки за особливий характер праці встановлюється колективним чи трудовим договором залежно від часу зайнятості працівника в цих умовах.

Тому щорічна основна та додаткова відпустки бібліотекарів, яких прийнято на роботу до закладів освіти до 1 січня 1997 року, має становити 35 календарних днів (28 к.д.+7 к.д.) , а тих, хто прийнятий після 1 січня 1997 року – 31 календарний день (24 к.д.+7 к.д.)

Згідно з частиною 14 ст. 10 Закону № 504-ВР керівним, педагогічним, науковим, науково-педагогічним працівникам, а також спеціалістам закладів освіти, зокрема бібліотекарям, закладів освіти щорічні відпустки повної тривалості у перший та наступні робочі роки надаються у період літніх канікул незалежно від часу прийняття їх на роботу.

Водночас з введенням в Україні воєнного стану у зв'язку військовою агресією російської федерації та прийняттям Закону України «Про організацію трудових відносин в умовах воєнного стану» від 15.03.2022 № 2136-ІХ правила надання відпусток дещо змінено. Зокрема частиною першою статті 12 Закону № 2136-ІХ встановлено, що у період дії воєнного стану щорічна основна оплачувана відпустка може обмежуватися тривалістю 24 календарні дні

. Але це обмеження не є обов'язком керівника, а лише його правом, яким він може скористатися або ні.

Однак у будь-якому випадку **право таких бібліотекарів на щорічну основну відпустку 28 календарних днів не втрачається.**

Адже відповідно до цієї статті, **якщо тривалість щорічної основної відпустки працівника становить більше 24 календарних днів, надання не використаних у період дії воєнного стану днів такої відпустки переноситься на період після припинення або скасування воєнного стану**

(За матеріалами сайту ЦК Профспілки працівників освіти і науки)